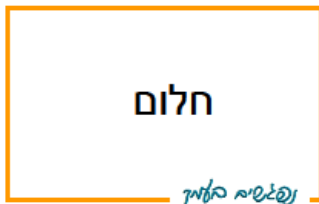

כָּל הַיּוֹם הַזֶּה
אֵיזָה יָפִי
אֵיזָה יָפִי לְעַמֵּד מוֹל
כָּל
כָּל כֶּךָ יָפָה
גַּם בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת
וְגַם בְּעֵינַיִם קְרוּעוֹת
כָּל הַיּוֹם הַזֶּה
פֶּסֶד דָּק כָּתֵם זָהוּב דָּק עוֹד יוֹתֵר דָּק שְׁחוּר
הוּא אֵיזָה אוֹר נִפְלָא!.....

טוביה ריבנר

ביום שני, חופשת ל"ג בעומר של מערכות החינוך הפורמלי, התכנסו במרכז עידן כ-130 ממחנכי העמק ליום של חוויית למידה משותפת ייחודית.

הייחודיות של היום הייתה במפגש בין אנשי חינוך מענפי חינוך שונים (הגיל הרך, בתי ספר יסודיים, תיכונים, חינוך בלתי פורמלי) ללמידה שאינה למטרת גמול כלשהו מלבד ההעמקה וההפריה ההדדית בנושאים חינוכיים מהותיים.

כמו כן, הפקת האירוע, החשיבה, ההובלה והנחייה נוצרו בשיתוף פעולה מרגש בין אנשי החינוך בבתי הספר השונים לבעלי תפקידים שונים במועצה שיצר תוצר שאת ייחודיותו יכול היה לחוש כל מי שנכח שם.

אז מה היה בתוכנית? הבוקר נפתח במעגל "נפגשים" (השם המקומי למעגלי השיח המתקיימים בכיתות כחלק מ"עמק חינוך"). במעגל הכרנו אחד את השני באמצעות קלפי "נפגשים בעמק" שהופקו במיוחד לקראת האירוע (דוגמא בתמונה) אותם קיבל כל משתתף שנכח ביום הלמידה.

ביום הלמידה המשתתפים צללו לעומק מושג האמון ותפקידנו - כמחנכים אליו, דנו באישיות המחנך ככלי החינוכי העיקרי שבידיו ותהו על כיצד מחנכים לספקנות בד בבד עם ערכים מוחלטים. כל משתתף בחר את הנושא בו רצה להעמיק. בהמשך הוצגו בפנינו יוזמות חינוכיות יפהפיות מתוך רבות המתהוות בעמק שכללו עשייה ייחודית בתחומי הגיל הרך, בתי הספר והחינוך הבלתי פורמלי.

בסיכום היום נאמרו הדברים הבאים:

ביומיום השגרתי והשוחק לעיתים של עבודת המחנך, קשה להיזכר מדוע בחרנו במקצוע הזה. אך יש לכל אחד מאיתנו רגעים שבהם השאלה הזו מתייתרת. כך למשל, כשפוגשים תלמיד אחרי שנים רבות והוא יודע לומר היכן מה שלמדתם סייע לו בחייו. כך למשל לראות תלמיד שעמלנו איתו קשות – מסיים שלב עם חיוך ועוד.

יש היום מונח מקצועי שמסתובב בעולם ושמו: tikun olam

בוויקיפדיה מגדירים אותו כך:

תיקון עולם הוא ההגנה והטיפול של אורחות החיים של האנושות; בעברית החדשה משמעותו

שיפור, תמורה ואף מהפכה בחיי האנושות.

בעיני - "תיקון עולם" הוא הסיבה והבסיס לרצוננו להיות אנשי חינוך.

ביום הזה רצינו לחזור לשם – להיזכר בנקודה שבה החליט כל אחד מאיתנו לעסוק במקצוע היפה (והקשה) בעולם.

מקצת מהתגובות שקיבלנו:

- אני מבקשת לומר שמאוד מאוד שמחתי שדמותו של המורה הייתה במרכז, ואני מקווה שכך ימשך השיח בעמק המעיינות...על המורה מוטלת המלאכה לקחת כל תלמיד לפסגה הכי גבוהה שהוא יכול, והפסגה הזאת יכולה להיות נפשית, רוחנית, מנטלית, פיזית וכו'. ובשביל זה המורה קודם כל צריך להביט לתוך עצמו ולעבוד על מידותיו וכישוריו. רק כשהמורה יהיה דמות כזו אז נוכל לעבור לדבר על התלמידים.
- נהייתי מהמפגש אתמול, ובעיקר קסם לי היותו מפגש חוצה קווים וגבולות.
- יום האתמול השרה בי אימון וביטחון שהכל אפשרי בחינוך, צריך להאמין, להעז ולעשות אחרת.
- היום המיוחד הזה איפשר לראות אנשים מוכרים מזוויות חדשות ונוספות ולהכיר כאלה שטרם הכרנו. נפרשה תמונה עמוקה, רבגונית ומרהיבה של אנשים המבקשים טוב, של אנשים המבקשים להרחיב את גבולותיהם, לתת, לקבל וללמוד.

תודה לצוות הגדול שארגן את היום הזה בהפקה עצמית ולפרטי פרטים: שישה-עשר מחנכים, מנהלים וסגנים מבתי הספר, מהחינוך הבלתי פורמלי ומהגיל הרך.

